

268

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 2 października 1957 r.

w sprawie obliczania podstawy wymiaru kolejowej renty dla pracowników kolejowych i ich rodzin.

Na podstawie art. 10 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200) oraz art. 41 ust. 2 dekretu z dnia 19 stycznia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 8, poz. 27 i Nr 35 poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę wymiaru kolejowej renty dla pracownika kolejowego stanowi osiągnięty w zatrudnieniu na kolei przeciętny miesięczny zarobek określony w art. 10 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200) oraz w rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 listopada 1956 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru renty (Dz. U. Nr 59, poz. 280) z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Podstawę wymiaru kolejowej renty dla pracowników, którzy przeszli do zatrudnienia wymienionego w art. 6 dekretu z dnia 19 stycznia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 8, poz. 27 i Nr 35, poz. 150), stanowi zarobek osiągnięty w tym zatrudnieniu lub w zatrudnieniu na kolei ustalony zgodnie z przepisami powołanymi w ust. 1.

3. Przy równoczesnym zatrudnieniu w kilku zakładach pracy przyjmuje się za podstawę wymiaru kolejowej renty tylko zarobki osiągnięte w zatrudnieniu na kolei.

§ 2. 1. Podstawę wymiaru kolejowej renty rodzinnej po pracowniku stanowią jego zarobki ustalone na zasadach podanych w § 1.

2. Podstawę wymiaru kolejowej renty rodzinnej po renciście, który pobierał rentę z kolei przyznaną na podstawie przepisów obowiązujących po dniu 31 grudnia 1954 r., stanowią zarobki, od których obliczona została renta zmarłego.

3. Podstawę wymiaru kolejowej renty rodzinnej po emerycie (renciście), który pobierał z kolei rentę na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1955 r., stanowią jego zarobki ustalone na zasadach podanych w ust. 1. Jeżeli osoba ubiegająca się o rentę rodzinną nie udowodni przy złożeniu wniosku o rentę zarobków zmarłego z okresu zatrudnienia, przyjmuje się za podstawę wymiaru:

- 1) po emerycie, który pobierał zaopatrzenie emerytalne obliczone od grupy uposażenia — uposażenie zasadnicze według właściwej grupy w wysokości obowiązującej w dniu 4 stycznia 1953 r.;
- 2) po emerycie, który pobierał zaopatrzenie emerytalne obliczone od uposażenia na określonym stanowisku — kwotę uposażenia zasadniczego właściwą dla danego stanowiska w dniu 31 grudnia 1954 r.;
- 3) po emerycie, który pobierał zaopatrzenie emerytalne obliczone od innych stawek uposażenia zasadniczego — uposażenie zasadnicze według właściwej stawki danego systemu płacy w wysokości obowiązującej w dniu 31 grudnia 1954 r.

4. Do podstawy wymiaru ustalonej na zasadach podanych w ust. 3 wlicza się również wartość świadczeń w naturze, jakie przysługiwały emerytowi przed zwolnieniem ze służby kolejowej.

§ 3. Jeżeli z tytułu renty przysługuje świadczenie w naturze tego samego rodzaju, jakie przysługiwało w czasie zatrudnienia pracownika, do podstawy wymiaru renty wlicza się tylko wartość różnicy tych świadczeń.

§ 4. Podstawa wymiaru renty nie może wynosić mniej niż 500 zł.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Minister Komunikacji: *R. Strzelecki*

269

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 8 października 1957 r.

w sprawie zasad udzielania świadczeń przez zakłady społeczne służby zdrowia niewidomym, członkom Polskiego Związku Niewidomych.

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Niewidomi, członkowie Polskiego Związku Niewidomych, korzystają ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia na zasadach ustalonych dla osób uprawnionych do korzystania ze świadczeń z tytułu ubezpieczeń społecznych.

2. Uprawnienia, określone w ust. 1, przysługują również pozostającym na wyłącznym utrzymaniu niewidomego: małżonkowi oraz dzieciom własnym, przysposobionym i przyję-

tym na wychowanie — w wieku do lat 16, a jeżeli uczą się w szkołach — w wieku do lat 24.

§ 2. Dowodem uprawniającym do otrzymania świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia na warunkach określonych w § 1 jest:

- 1) dla niewidomego — legitymacja Polskiego Związku Niewidomych ważna na dany rok;
- 2) dla małżonka i dzieci niewidomego — zaświadczenie prezydium miejskiej (gromadzkiej, dzielnicowej) rady narodowej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: w z. A. Pachó